

STATEN VAN SINT MAARTEN			
Ingek. 08 FEB 2016			
Volgnr. 15/483/15-16			
Par.	4	nrj	

Aan de Voorzitter van de Staten
Wilhelminastraat 1
Alhier

Nader rapport inzake de Initiatiefontwerplandsverordening tot wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting in verband met het niet restitueren van ingevolge artikel 41 van de Legesverordening verschuldigde vergoedingen (Zittingsjaar 2014-2015-072)

Ik heb de eer U hierbij, aan te bieden het nader rapport op het advies van de Raad van Advies gedateerd 7 juli 2015, RvA no. SM/01-15ILV, betreffende het Initiatiefontwerplandsverordening tot wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting in verband met het niet restitueren van ingevolge artikel 41 van de Legesverordening verschuldigde vergoedingen.

Teneinde tegemoet te komen aan de opmerkingen en punten van kritiek van de Raad van Advies is bij gelegenheid van dit nader rapport een gewijzigde ontwerplandsverordening en gewijzigde memorie van toelichting opgesteld.

Op deze opmerkingen en punten van kritiek zal hieronder puntsgewijs worden ingegaan. Daarbij worden de volgorde en nummering van het advies van de Raad aangehouden.

Algemene opmerkingen

Onderscheid tussen een afwijzende beslissing en een toewijzende beslissing

De indiener heeft kennis genomen van het standpunt van de Raad. De Raad stelt voor om enerzijds leges te heffen ten behoeve van het in behandeling nemen van een aanvraag en anderzijds aparte leges te heffen voor de daadwerkelijke verstrekking van een toewijzende vergunning. Dit voorstel impliceert echter dat een aanvrager die een positieve beslissing krijgt tweemaal leges dient te betalen wat duurder zal uitkomen voor de aanvrager dan wat de indiener voorstelt.

De indiener heeft ook begrip voor het gevoel van onrechtvaardigheid dat een aanvrager kan hebben waar de Raad van Advies naar verwijst. Echter bij zowel een toewijzende als een afwijzende beslissing dient de Immigratie & Grensbewakingsdienst zich in te spannen om de aanvraag in behandeling te nemen. Het lijkt daarom gerechtvaardigd dat een aanvrager van een vergunning tot tijdelijk verblijf of verblijf leges betaalt voor de service dat deze dienst verleent aan de aanvrager ongeacht of de beslissing toewijzend dan wel afwijzend is.

Effectiviteit van de vergunningverlening

De indiener is het met de Raad eens dat vanwege de efficiëntie voor wat betreft vergunningverlening de mogelijkheden dienen te worden onderzocht om een "one stop shop" te introduceren waarbij alle vergunningverlening door of vanwege de overheid vanaf een fysieke locatie plaatsvindt. Hierdoor zal de service naar de burger toe verbeteren. De indiener zal dit

punt onder de aandacht brengen van de regering met het oogmerk dat zo spoedig mogelijk de mogelijkheden hiertoe worden onderzocht.

Wetstechnische toets

Bijlage bij het advies d.d. 7 juli 2015, RvA no. SM/01-15ILV

- a. Het voorstel van de Raad wordt overgenomen en het opschrift is aldus aangepast.
- b. Dit voorstel is eveneens overgenomen.
- c. Ook dit voorstel wordt overgenomen.
- d. Indiener volgt het voorstel van de Raad om de overwegingen te herformuleren.
- e. Het voorstel van de Raad om de woorden kosten en vergoeden te vervangen door respectievelijk vergoedingen en restitueren worden gevolgd.
- f. De aanhef van Artikel I is aangepast naar aanleiding van de opmerking van de Raad.
- g. Het woord van is vervangen door waarvan conform het voorstel van de Raad.
- h. Indiener kiest ervoor om de landsverordening op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip in werking te treden.
- i. Deze leemte is ook geheeld.

Maurice A. Lake

**Landsverordening van de
tot wijziging van
de Landsverordening toelating en
uitzetting in verband met het niet
restitueren van ingevolge artikel 41
van de Legesverordening verschuldigde
vergoedingen**

AANBIEDING

Gebruikmakende van het recht van de Staten, zoals vastgesteld in artikel 85, eerste lid, van de Staatsregeling van Sint Maarten, biedt ondergetekende hierbij Uw College ter goedkeuring aan een ontwerplandsverordening tot wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting in verband met het niet restitueren van ingevolge artikel 41 van de Legesverordening verschuldigde vergoedingen.

Philipsburg, 2 februari 2016

De indiener,

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'M. Lake', written over the printed name.

Maurice A. Lake

**Landsverordening van de
tot wijziging van
de Landsverordening toelating en
uitzetting in verband met het niet
restitueren van ingevolge artikel 41
van de Legesverordening verschuldigde
vergoedingen**

ONTWERP

IN NAAM VAN DE KONING!

De Gouverneur van Sint Maarten,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is dat de vergoedingen ingevolge artikel 41 Legesverordening voor het in behandeling nemen van aanvragen op basis van de Landsverordening toelating en uitzetting niet langer worden gerestitueerd aan de aanvrager bij een afwijzende beslissing op de aanvraag;

Heeft, de Raad van Advies gehoord zijnde, op initiatief vanuit de Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel I

De Landsverordening toelating en uitzetting wordt als volgt gewijzigd:

1. In de artikelen 1, tweede lid, 7a, 8, derde lid, en 21, derde lid, wordt “verstrekking van” telkens vervangen door: behandeling van een aanvraag om.
2. In artikel 20, onderdeel a, wordt “verstrekking” vervangen door: aanvraag.

Artikel II

Deze landsverordening treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip.

Deze landsverordening wordt met de memorie van toelichting in het Afkondigingsblad geplaatst.

Gegeven te Philipsburg,
De Gouverneur van Sint Maarten

De Minister van Justitie,

De Minister van Algemene Zaken,

**Landsverordening van de
tot wijziging van
de Landsverordening toelating en
uitzetting in verband met het niet
restitueren van ingevolge artikel 41
van de Legesverordening verschuldigde
vergoedingen**

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen deel

In het eerste kwartaal van 2014 is de Landsverordening van de 30ste januari 2014, houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en van de Legesverordening in verband met de afschaffing van de vrijstelling van zegelbelasting, de invoering van leges voor vergunningen tot tijdelijk verblijf of verblijf en enige andere verklaringen (AB 2014, no. 23), in werking getreden. Doel van deze landsverordening was overgaan tot het heffen van een vergoeding voor de aanvraagprocedure voor verblijfsvergunningen en aanverwante documenten op basis van de Landsverordening toelating en uitzetting (LTU) in het kader van inkomstenverhogende maatregelen die de overheid wenste in te voeren.

Hoewel de voornoemde landsverordening een uitstekend initiatief is, is het naar het oordeel van de initiatiefnemer niet toereikend. Dit, omdat vanwege de huidige bewoordingen van de LTU de aanvrager van onder meer een vergunning tot tijdelijk verblijf of verblijf ingevolge de Legesverordening verschuldigde bedrag terugkrijgt als diens aanvraag wordt afgewezen en hem aldus geen vergunning wordt verstrekt. Het onderhavige ontwerp strekt ertoe een eind aan deze praktijk te maken.

De met het ontwerp door te voeren wijzigingen in de LTU brengen tot uiting dat voor de behandeling van een aanvraag vergoedingen verschuldigd zijn. Die vergoedingen zijn geregeld in artikel 41 van de Legesverordening. Het gaat dan om een vergoeding voor de werkzaamheden die voor de behandeling van die aanvraag zullen worden verricht. Dit betekent dat ook bij afwijzing (of intrekking) van de aanvraag geen restitutie plaatsvindt.

Financiële paragraaf

Het ontwerp zal leiden tot een positief effect op de inkomstenzijde van de begroting. Naar verwachting zullen de opbrengsten van de inning van de vergoedingen stijgen aangezien bij een afwijzende beslissing de vergoeding niet meer zal worden gerestitueerd.

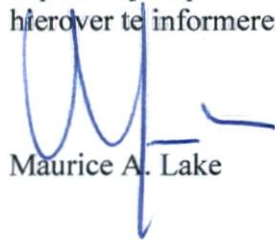
Artikelsgewijs

Artikel I

Met deze wijziging wordt beoogd dat de vergoeding dat door de aanvrager wordt betaald niet meer wordt gerestitueerd bij een afwijzende beslissing.

Artikel II

De inwerkingtreedingsbepaling bepaalt dat de landsverordening op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip inwerking treedt. Dit geeft de overheid voldoende tijd om het publiek hierover te informeren en de nodige maatregelen te treffen.

Maurice A. Lake